

Dosarul nr. 3ra-939/18

Prima instanță: Judecătoria Orhei, sediul Central (jud: I. Movilă)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: I. Secieru, A. Danilov, I. Cimpoi)

ÎNCHEIERE

01 august 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Iurie Bejenaru
Mariana Pitic

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Viceprimarul municipiului Orhei,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Oficiul Teritorial Orhei al Cancelariei de Stat împotriva Viceprimarului municipiului Orhei cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 27 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de către Viceprimarul municipiului Orhei și a fost menținută hotărârea din 30 noiembrie 2017 a Judecătoriei Orhei, sediul Central,

c o n s t a t ă:

La data de 01 septembrie 2017 reclamantul Oficiul Teritorial Orhei al Cancelariei de Stat a depus cerere de chemare în judecată împotriva Viceprimarului municipiului Orhei cu privire la anularea dispoziției nr. 159 din 05 iulie 2017 „Cu privire la suspendarea temporară a activității instituției publice de educație timpurie nr. 12 din municipiul Orhei”.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, potrivit dispoziției nr. 159 din 05 iulie 2017 „Cu privire la suspendarea temporară a activității instituției publice de educație timpurie nr. 12 din municipiul Orhei”, Viceprimarul municipiului Orhei a suspendat temporar activitatea instituției publice de educație timpurie nr. 12 din municipiul Orhei, de la 03 iulie 2017 până la 10 august 2017.

A menționat că, la data de 12 iulie 2017, actul emis de Viceprimarul municipiului Orhei a fost prezentat spre control la Oficiul Teritorial Orhei al Cancelariei de Stat.

A specificat că, la data de 27 iulie 2017 Oficiul Teritorial Orhei al Cancelariei de Stat, examinând legalitatea dispoziției enunțate, a constatat că aceasta este ilegală, deoarece viceprimarul mun. Orhei și-a depășit competența funcțională.

A afirmat că, prin notificarea nr. 1304/OT8-238 din 27 iulie 2017 a solicitat

abrogarea dispoziției viceprimarului municipiului Orhei nr. 159 din 05 iulie 2017, însă prin răspunsul din 24 august 2017, autoritatea publică locală a refuzat abrogarea actului administrativ solicitat, menționând că întru executarea deciziei Consiliului municipal Orhei nr. 5.2.3 din 06 iunie 2017 „Cu privire la alocarea mijloacelor financiare din soldul disponibil”, în legătură cu necesitatea efectuării unor lucrări de reparație curentă, de igienizare, precum și instalării utilajului în blocul alimentar, pentru asigurarea condițiilor adecvate de activitate și condiții satisfăcătoare de întreținere pentru copii în instituțiile respective, a fost emisă dispoziția nr. 159 din 05 iulie 2017 „Cu privire la suspendarea temporară a activității instituției publice de educație timpurie nr. 12 din municipiul Orhei”. Astfel, prin decizia enunțată, consiliul local a decis asupra întreținerii și echipării instituțiilor preșcolare, alocând în acest sens și mijloace financiare pentru procurarea mașinilor și utilajelor la instituțiile publice de educație timpurie nominalizată.

A accentuat că, art. 1 din Legea privind descentralizarea administrativă nr. 435 din 28 decembrie 2006, definește noțiunea de competențe - ansamblul de drepturi și obligații ale autorităților publice locale în domeniile de activitate care le sunt stabilite, iar art. 4 alin. (1) lit. h) din aceeași Lege, prevede că construcția, gestionarea, întreținerea și echiparea instituțiilor preșcolare și extrașcolare (creșe, grădinițe de copii, școli de artă, de muzică) ține de competența autorității publice locale de nivelul întâi.

A invocat că, art. 29 din Legea privind administrația publică locală nr. 436 din 28 decembrie 2006, prevede atribuțiile de bază ale primarului, printre care nu se regăsește suspendarea activității instituțiilor preșcolare și extrașcolare (creșe, grădinițe de copii, școli de artă, de muzică), această competență fiind exclusiv a Consiliului local de nivelul I, conform prevederilor art. 4 alin. (1) lit. h) din Legea privind descentralizarea administrativă nr. 435 din 28 decembrie 2006.

A relatat că, dispoziția viceprimarului municipiului Orhei nr. 159 din 05 iulie 2017 „Cu privire la suspendarea temporară a activității instituției publice de educație timpurie nr. 12 din municipiul Orhei”, este ilegală ca fiind emisă cu încălcarea competenței.

A solicitat anularea dispoziției Viceprimarului municipiului Orhei nr. 159 din 05 iulie 2017 „Cu privire la suspendarea temporară a activității instituției publice de educație timpurie nr. 12 din municipiul Orhei”.

Prin hotărârea din 30 noiembrie 2017 a Judecătoriei Orhei, sediul Central, a fost admisă acțiunea depusă de Oficiul Teritorial Orhei al Cancelariei de Stat și a fost anulată dispoziția emisă de Viceprimarul municipiului Orhei nr. 159 din 05 iulie 2017 „Cu privire la suspendarea temporară a activității instituției publice de educație timpurie nr. 12 din municipiul Orhei”.

Prin decizia din 27 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de către Viceprimarul municipiului Orhei și a fost menținută hotărârea din 30 noiembrie 2017 a Judecătoriei Orhei, sediul Central.

Instanța de apel și-a motivat concluzia prin faptul că, printre atribuțiile de bază ale primarului nu se regăsește suspendarea activității instituțiilor preșcolare și extrașcolare (creșe, grădinițe de copii, școli de artă, de muzică), această competență fiind exclusiv atribuită consiliului local de nivelul I.

La data de 28 mai 2018, prin intermediul oficiului poștal, Viceprimarul municipiului Orhei a declarat recurs împotriva deciziei din 27 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel,

pronunțând o nouă hotărâre de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, în conformitate cu prevederile pct. 5 din Regulamentul cu privire la activitatea instituțiilor preșcolare, aprobat prin decizia Consiliului or. Orhei nr. 1.6. din 06 martie 2013, instituțiile preșcolare se subordonează Primăriei or. Orhei aferent gestionării patrimoniului și surselor bugetare și extrabugetare, instituirii și închiderii grupelor, precum și înregistrarea, repartizarea și eliminarea copiilor în grupele instituțiilor preșcolare subordonate, iar potrivit art. 29 alin. (1) lit. a) din Legea privind administrația publică locală nr. 436 din 28 decembrie 2006, autoritatea executivă (primarul) unității administrativ-teritoriale asigură executarea deciziilor consiliului local.

La data de 09 iulie 2018, prin intermediul oficiului poștal, Oficiul Teritorial Orhei al Cancelariei de Stat a depus referință la cererea de recurs, prin care a solicitat respingerea recursului și menținerea deciziei din 27 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 27 februarie 2018, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la dosar lipsesc.

Astfel, recursul, declarat la data de 28 mai 2018, este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de

declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Viceprimarul municipiului Orhei nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul declarat de către Viceprimarul municipiului Orhei, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul Viceprimarului municipiului Orhei ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Viceprimarul municipiului Orhei se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic